

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu

Broj predmeta: KV. 5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 26.11.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Ljubomira Kačavende

Svedok je tražio isključenje javnosti zbog položaja koji zauzima u crkvi. Sud je doneo rešenje da se isključi javnost ali je dozvolio oštećenima, predstavnicima Udruženja porodica nestalih iz Zvornika i članovima porodica optuženih da prisustvuju njegovom saslušanju.

Saslušanje svedoka profesora dr. Zdenka Cihlarža

Svedok je veštak za sudsku medicinu, profesor na Medicinskom fakultetu u Tuzli. PO naredbi istražnog sudija Okružnog suda i Kantonalnog tužilaštva u Tuzli, svedok je kao stručnjak za sudsku medicinu, učestvovao u ekshumacijama i obradi tela iz masovne grobnice *Crni vrh* od 28.07. do 3.10.2003. godine. Iz te grobnice, za koju je utvrđeno da je bila sekundarna, ekshumirano je 920 skeletnih ostataka, odeće i predmeta.. Od tog broja, 420 je označeno oznakom *Body*, što znači da se radi o kompletnim telima ili većim delom o kompletnim telima, zatim 149 je bilo označeno oznakom *PB* (body partes), što znači da se radilo o delovima tela, napr. torzo, karlica, ruka, noga i dr. Iskopanih 221 telo dobilo je oznaku *GBP*, a reč je o pomešanim skeletnim ostacima sa delovima obuće i odeće. Zatim 55 ekshumiranih je svrstano u kategoriju *A*, što znači da se radi o stvarima ili predmetima, i 13 sa oznakom *A general clothing*, što označava nađene delove odeće. Metodom DNK identifikovano je 363 osobe. Spisak sa imenima identifikovanih osoba veštak je predao sudu.

Svedok je učestvovao u ekshumaciji, obradi i identifikaciji posmrtnih ostataka iz masovne grobnice *Glumina- Ramin grob*, u oktobru 1998. godine. Grobnica je primarana. Leševi su nađeni u crnim tzv. Vojničkim vrećama. Tela su bila saponifikovana, tako da je obrada bila lakša nego u slučaju *Crnog vrha*. Identifikacija tela je vršena klasičnom metodom. Prvo su rentgenski snimljena, zatim su od rodbine uzimani podaci i to pre prepoznavnja, potom je vršeno prepopoznavanje. Na taj način od 274 ekshumirana tela identifikovano je 226. Veštak je predao sudu spisak imena identifikovanih osoba.

Saslušanje svedoka Dragana Kerkeza

Sveok je iz Rume [Srbija]. Bio je dobrovoljac. Svedok je došao u Zvornik sa 15 dobrovoljaca iz Rume, nekoliko dana pre osvajanja Zvornika. Bili su stacionirani u bivšoj fabrici obuće u *Standardu*. Komandir mu je bio Žuća, a njegov zamenik je bio Sima Bogdanović, takođe iz Rume, s kim je svedok zajedno došao. Nisu učestvovali u zauzimanju Zvornika jer nije bilo oružja.

Trećeg, četvrtog dana od svedokovog dolaska u Zvornik, svi dobrovoljci su povučeni iz Zvornika i smešteni su u barake *Drina-transa*. Svi su stavljeni pod komandu Žuće. Plate su primali mesečno, ali simbolično.

Svedokova jedinica je učestvovala u osvajanju Kula grada. Pošto svedok nije služio vojsku i bio je invalid, određen je za vozača saniteta, što je bio sve dok nije uhapšene krajem jula 1992. Jedanog dana Žuća im je rekao da će ujutru u 5:00 sati početi napada na Kulu i da svi treba da budu ispred bolnice. Svedok je bio zadužen da vozi sanitet i ako treba da izvlači ranjenike. U zauzimanju Kule, oko 30 je bilo lakše ranjenih, šest teže, među kojima jedan iz Rume, i jedan je poginuo. Ti teže povređeni su prebačeni u bolnicu u Loznicu.

Svedok je ukupno bio četiri meseca u Zvorniku. Prva dva meseca nadređena komanda je bila TO. Posle toga dobrovoljci su pripojeni Šehovačkoj brigadi Vojske Republike Srpske, koja je u međuvremenu formirana. Komandant te brigade je bio major Svetozar Andrić. On je bio nadređeni starešina Žući. U maju 1992. svedok je ranjen i prebačen je u bolnicu u Loznicu. Tamo je bio petnaestak dana. Sima Bogdanović je pre ranjavanja svedoka prešao u neko selo. Žuća je ostao dokmandant do hapšenja. Miroslav Nikolić je postao zamenik Žuće, kada je Sima otišao.

Početak maja 1992. godine, svedok je dobio zaduženje od Žuće da ide sa četvoricom vojnika u muslimansko selo Kozluk i da tamo obebeđuju red i mir.. Došli su u Kozluk i Žuća je rekao Fadilu da je doveo ljude da paze na Muslimane da ih niko ne dira. U selu je bila policijska patrola. Muslimani nisu bili naoružani a svedok i još četvorica u grupi su ih štitili. Nije bilo ekscesa.

Jednom je Fadil Banjanović pitao svedoka šta će biti sa njima. On mu je rekao da će ih verovatno negde raseliti. Muslimani nisu smeli da izlaze iz sela. I zbog toga je svedok mislio da je u Kozluku bilo kao u zatvoru. Svedok ne zna ko je raselio Kozlučane. On je u to vreme bio u Rumi. Čuo je da su Srbi iselili Muslimane za Srbiju ali ne zna gde. Kada se vratio u Zvornik, svedok je otišao u Kozluk i tamo je zatekao Branka Studenog, komandira čete vojne policije koji mu je rekao da će Kozluk ubuduće obezbeđivati vojna policija i da mu „Žučini“ više ne trebaju.

Svedok je prolazio pored Čelopeka. Zna da je Dom kulture čuvala milicija. Video je naoružane stražare. Zna da su tu bili zatvoreni Muslimani.

Svedok poznaje optuženog Sinišu Filipović. Zajedno su u Zvornik došli iz Rume. Optuženog Brana Grujića je dva puta video. Negde u maju 1992. kada je svedok došao u komandu TO došao je Branko Grujić i rekao da mu treba pratnja do Diviča, pa su svedok i Mija Pavlović otišli da odprate optuženog.

Bilo je pljački ali nisu krali samo dobrovoljci nego i meštani. Prilikom prepoznavanja, svedok je prepoznao optuženog Sinišu Filipovića.